

ministeren samtidigt fremsatte *forslag til lov om priser og avancer*, jfr. nærmest foregående sag. Lovforslaget blev i folketinget anbefalet til vedtagelse af *regeringspartiernes ordførere*, hvorimod det blev stærkt kritiseret af *oppositionen*. *Lis Groes* (S) sagde bl. a., at hendes parti ikke ville afvise, at udbyttebegrænsning kunne være et rimeligt led i en økonomisk politik, men hun karakteriserede det foreliggende lovforslag som „et slag i luften“. Hun henviste herved til, at loven var foreslået begrænset til en et års periode, og at bestemmelsen om en udbyttebegrænsning på 5 pct. af egenkapitalen vil bevirke, at $\frac{2}{3}$ af de børsnoterede selskaber vil falde uden for lovens område. *Ømann* (SF) fandt, at lovforslaget forsøgte at „stikke folk blå i øjnene“, og at det hverken ville medvirke til at gavne valutabalancen eller til at bekæmpe inflationen. Ligesom *Lis Groes* kritiserede han bl. a. også, at lovforslaget ikke indeholdt begrænsninger med hensyn til udbetaling af honorarer, tantiemer o. lign. *Sigsgaard* (VS) karakteriserede lovforslaget som det „rene blålys“ og som bevidst udstyret med så mange huller, at det ikke kunne få nogen reel begrænsende virkning. Han stillede derfor sammen med *Kjær Rasmussen* en række ændringsforslag uden for betænkningen med det formål at tilvejebringe „en faktisk udbyttebegrænsning“. Man foreslog således loven gjort flerårig. Endvidere stillede man forslag om to sammenligningsår i stedet for ét, således at laveste udbyttebeløb i de to sidste år skulle bruges som sammenligningsbeløb. Forslagene om at tillade en forrentning på 5 pct. af egenkapitalen og at lade udbytte i form af afskrivning på aktionærfor skrivning i forsikringselskaber være undtaget fra loven foresloges udtaget af lovforslaget. Endvidere foreslog forslagsstillerne indføjet en ny paragraf, hvorefter vederlaget til aktionærer i form af løn, honorar, tantieme eller naturalydelse ikke må overstige vederlaget i sidst udløbne regnskabsår med 6 pct. eller vederlaget i forrige udløbne regnskabsår med 15 pct. Endelig foresloges loven optaget til revision i folketingssamlingen 1972-73. Også *Hanne Reintoft* (DK) udtalte sig meget kritisk om lovforslaget, idet der efter hendes mening ikke ville blive tale om nogen form for udbyttebegrænsning; tværtimod kunne loven af virksomhederne misbruges til at bremse lønglidninger.

I den af folketingsudvalget afgivne *betænkning* er optrykt udvalgets skriftlige materiale, men herudover indeholder betænkningen ingen bemærkninger. Et *flertal* (det konservative folkepartis, venstres og det radikale venstres medlemmer af udvalget) indstillede lovforslaget til *vedtagelse uændret*, mens et *mindretal* (socialdemokratiets og socialistisk folkepartis medlemmer af udvalget) udtalte, at de ikke kunne medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Ved 2. behandling understregede *handelsministeren*, at der her i landet blev ført en meget forsigtig dividendepolitik, og at en stor del af selskaberne faktisk udbetaler en forrentning på mindre end 5 pct. af egenkapitalen. Regeringen havde ikke fundet anledning til at lade